

EXPOSITIE AKMAR EN RUDOLF OP IK-EILAND

Tijd overtuigend verbeeld

Kunstenares Akmar

(Nederland, 1976)

werkte twee maanden op het IK-eiland in Oost-Souburg. Zij vroeg haar collega Anna Rudolf (Zwitserland, 1969) om mee te exposeren.

Nico Out**Oost-Souburg**

Het verbeelden van tijd speelt in hun werk een belangrijke rol. Akmar gebruikte haar werkperiode om de balans op te maken van haar ontwikkeling. Een fotoregistratie laat zien dat zij de afgelopen weken misschien wel tien tentoonstellingen heeft gemaakt. Wat ik nu zie is de afsluiting. Akmar gebruikt oude en nieuwe fotografische technieken, maakt video's, assemblages, sculpturen, ready-mades en objecten. Zij wil de tijd vangen en verbeelden in

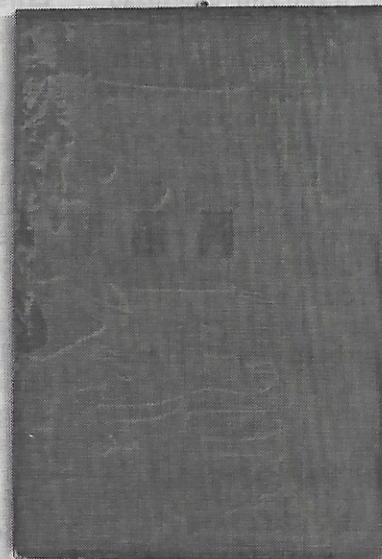

▲ Akmar: 'RGB'. FOTO NICO OUT

ruimte en beweging. Vaak legt zij sporen vast van leven. Een mooi voorbeeld is 'Fiat 500'. Akmar maakte zes afdrukken van één van de zijraampjes van die auto. Je ziet de sporen die inzittenden erop hebben achtergelaten. Bij elke afdruk verdwijnt er een laagje tot ze in de laatste nagenoeg verdwenen zijn. Dat de sporen veelal gemaakt zullen zijn tijdens het rijden, geeft de reeks een extra lading. De serie

verbindt rationeel menselijk handelen met onze natuurlijke staat van zijn en benadrukt het tijdelijke van beide.

Iets vergelijkbaars wordt zichtbaar in een intrigerend tweedelig werk: 'RGB'. Akmar registreert in omgekeerde volgorde hoe zij met een raamwisser en een bekertje een glasplaat met verf bewerkt. Het beeld ontstaat deels door bewust handelen, deels door toeval

en de eigenschappen van het materiaal waarmee Akmar werkt. Enkele werken heeft zij ter plekke gemaakt. Daaronder enkele monumentale afdrukken op papier van een dode tomatenplant die zij van huis meenam. Akmar gebruikt de cyanotypie, een oude fotografie-techniek, om een afdruk - fotogram - van de plant te maken. Het zijn prachtige, tere bladen vol nuances. Diezelfde tomatenplant

heeft zij uiteindelijk als het ware begraven in een object van epoxyhars. Het moment van toen en het leven dat daaraan voorafging, komen samen in een beeld dat het tijdelijke verbindt met het eeuwige. Tot zover deze greep uit een wat mij betreft zeer overtuigende presentatie.

Haar collega Anna Rudolf transformeert vellen papier van 150 bij 250 centimeter tot magische ruimtes waarin subtiele inktvlekken gezelschap krijgen van een expressieve houtskoolschriftuur. De lijnen variëren van breed en zacht tot dun en haarscherp. Als vanzelf ontstaan er vormen die doen denken aan dieren en mensen. Of combinaties van beiden. Rudolf suggereert ook ruimtes. Door contrasten ontstaat er een sfeer. Die ademt soms vrijheid, maar vaker momenten waarin gebondenheid of gevangenschap voelbaar worden. In haar tekeningen ervaar ik de strijd om als mens je weg te vinden in tijd en ruimte. Het persoonlijke en het universele komen prachtig samen.

**T/m 3/6: Stichting IK, Vlissings-
estraat 239A, Oost-Souburg, za. en
zo. 12.00-17.00 uur op afspraak.**